

Visioenen

Ander werk van Martijn den Ouden

Melktanden (gedichten, 2010)

De beloofde dinsdag (gedichten, 2013)

Een kogelvrije zomer (gedichten, 2017)

Ruimtedagen (gedichten, 2020)

Martijn den Ouden

Visioenen

Gedichten

Amsterdam · Antwerpen
Em. Querido's Uitgeverij BV
2023

De auteur ontving voor dit boek een werkbeurs van het
Nederlands Letterenfonds.

Nederlands
letterenfonds
dutch foundation
for literature

Copyright © 2023 Martijn den Ouden

Voor overname kunt u zich wenden tot Em. Querido's Uitgeverij BV,
Weteringschans 259, 1017 xJ Amsterdam.

Omslagontwerp Brigitte Slangen
Omslagbeeld Martijn den Ouden
Typografie Steven van der Gaauw

ISBN 978 90 214 8296 5 / NUR 301

www.querido.nl

ik dacht dat het normaal was
dat iedereen ze zag
de gekleurde contouren
die van de mensen stralen

maar anderen zien ze niet
zelfs mijn moeder
ziet ze niet

liggen
schitteren
in een ceruleumblauw wolkje
de lente

een pasgeboren baby is altijd blauw
een pasgeboren hert is altijd blauw

ze blijven blauw
tot ze worden opgejaagd

baby's verschieten in hun eerste
levensjaar ontelbare keren
van kleur

koor
het hemelse blauw

'k hou van
het dode rood
het nachtelijk zwart
dat niets is
en de gele hartstocht
met haar sterke hart

welig tieren de groenen
kwaad dampst het bange paars
hel danst het vermiljoen van de leugen

de slager kijkt ons aan
rood- en geelomrand

stotterend slijpt de brutoot zijn messen

een zenuwlijder van een pandjesbaas
nipt met zijn liploze mond
aan een kartonnetje hete koffie

hij knippert met zijn ogen
en zijn brillenglazen vertonen

bij vlagen
condens

...wanneer Jimi een visioen krijgt
begint zijn neus te bloeden

zojuist speelden ze nog
een blues in Bert zijn keuken

...

Jimi Michel
en eh
hoeheethet
Sam eh Sammie

toen

...

luister pik
toen
als donderslag bij heldere hemel
Jimi transformeerde
van de goede vriend
en weergaloze gitarist
– die hij is! –

koor
die hij is!

in de spreekbuis van god

...

hoe ik dat weet?

nou luister

een onzichtbare kracht
smeet Jimi van zijn kruk
joeg hem bokkend en stotend
over de keukenvloer
door de hal
en smakte hem tegen de voordeur

waar zijn gitaar versplinterde

...

ja die mooie Fender Strat uit '59

via het plafond kaatste Jimi terug
naar de keuken

daar werd hij met zijn tere lijf
KNALHARD
op de keukentafel gesmeten

waardoor het tafelblad scheurde
en de poten een stuk uit elkaar gingen staan

...

ja serieus
maar luister
het werd nog

...

nee
luister pik

de neus van Jimi bloedde
nog heviger

als een fontein klaterde het
op de grond
en toen begon hij te praten

...

wie? nou Jimi dus
met schuim en bloed op zijn lippen

wee u, gij verwoester!
zei-ie
en ik dacht
wie gaat die gemolesteerde gitaar betalen?

...

nee precies
Jimi heeft nooit geld

maar Jimi spuugde op de muur

en maakte daar een teken
iets religieus zal het zijn geweest
en zei

alzo zegt de Heere HEERE:
wee der bloedstad!
ik zal ook den brandstapel groot maken!

waarop Michel door angst bevangen werd
en begon te huilen als een hond

...

en toen verliet dat wat zich meester had gemaakt
van zijn arme lichaam
Jimi weer
en het bloeden van zijn neus stopte

koor
Meneer Den Ouden
uw auto is klaar

de garagist hief zijn zwaarste sleutel
bewoog hem dreigend boven het hoofd
van de zenuwlijder van een pandjesbaas

heel even vulde de wachtkamer zich met rood licht
daarna was iedereen groenomrand

hier wordt hard gesproken
om boven het gewelddadig tolleren
van de pneumatische slagmoersleutel
uit te komen

een koets wordt voortgetrokken
door een glazig paard dat
bedwelmd om zich heen kijkt
het lijkt zich niet bewust
van zijn omgeving

toch beweegt het dier zich behendig door het verkeer

het droomt zich voort
de zon kent ons

ten opzichte van dit soort gebeurtenissen
houdt ze wat ze weet
wijselijk voor zich

er komt een moment
waarop ze het laatste leven
heeft verschroeid

het vergrootglas
brandt een gat
in het *Haarlems Dagblad*
van 5 mei 1945

ja
de zon scheen die dag 5,3 uur

ik gooi mijn sigaret
over mijn linkerschouder

het brengt voorspoed

ik moet mijn fiets vinden
in deze fabriek

van afgedankte drones
worden hier robotbijen gemaakt

scherp afgesteld
steken deze vuige vliegmachientjes
al bij de minste dreiging
het gevaar in het gezicht

ooievaars
vliegen hun nageboortes
nooit in de nacht
naar heilige grond

in het donker wordt er strikt niet gevlogen

mijn verstrooide broer
werd onder zijn linkeroog gestoken

huilend is hij naar huis gerend
zijn vingertoppen bleven nog lang paars

hij sliep anderhalve dag aaneengesloten
en droomde een zwarte merrie in zijn kamer

en hij besteeg het beest
en hij beval het te rennen

ren sloerie!
ren!

het paard rent naar zee

koor
hoe zuiver is de zee

er verrijst een vrouw uit de branding
een ijzeren torenvrouw
met aan haar buik vier vuisten

mijn broer beveelt het dier te stoppen met rennen

stop sloerie!
stop!

en het dier stopt

de hemel boven de torenvrouw scheurt open
via een ladder daalt een dictator af

hij heeft een ontbloot bovenlijf
hij slaat zijn berenklaauwen in zijn buik
scheurt zijn vel open
en stapt eruit met zijn geraamte

in zijn kielzog
de leden
van een onbeduidende motorclub

ze grommen en knallen hun pistolen leeg in de lucht

de torenvrouw grijpt het gespuis
knakt hun lichamen
en eet ze op

ze vlijt zich neer op het strand
rookt een sigaret

mijn vervloekte vingers
gebaren de serveerster

een openrijten van de hals

ik moet
mijn blik afwenden nu

de galg
de strop

doemen op
in deze
onfrisse waan

dit akelig tuimelgras
komt me voor de duizendste keer
uit een kwaad wild westen
aangewaaid

ik neem de das ter hand
het sinistere lachje
rispt op 't
hinkelt door mijn strot

ik moet dit uitleggen in mijn
beste doventaal

ik

ben

de

gedoodverfde gehangene

rollende ogen
de tong uit de mond /
in de mond

uit de mond / in de mond

T'tjes tegen
de tipjes van mijn tanden
tikkend

mijn excuses

ik kom hier niet
om *waar* te zeggen

mijn zuivere bedoeling is
de keel te zalven met wijn

niet om de profeet uit te hangen

koor

niet om de profeet uit te hangen

aan het tafeltje bij het raam
speelt een tweeling
met ballonnen
moeder schermt haar witte blouse af
met de wijnkaart

haar vingers zijn van glas
ze speelt ermee
in de vlammen van de kaarsen

in het druipend vet
verschijnt het gezicht
van de dictator
die zich onfortuinlijk uit
een vuistgevecht heeft losgemaakt

bevoelt zijn tanden
bloed

koor
hij bloedt

beter eet ik geen vlees vandaag

in de plooien van het gordijn damp
de huid van een jong hert
schitterend

door de knieën – knak knak –
aan de rand
van een zwart meer
– beng beng –

het voorspelt een goede afloop van de avond
ik besluit nog minstens twee glazen wijn te bestellen

koor
sneeuw
buiten

doe maar een fles van jullie bordeaux
ik hoeft niet te proeven

ik weet hoe hij smaakt

we moeten schelpjes neerleggen
op de plek
waar het allemaal
begon

de parkeerplaats van McDonald's

we moeten schelpjes neerleggen
in de vorm van de zwarte merrie

die je slokjes gaf
uit het plastic flesje